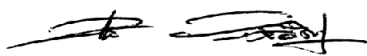

นภาพร วงศ์รัตนรักษ์ 2549: ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อส่งเสริม
พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีศึกษา
โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สุขศึกษา)
สาขาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์
เรณูมาศ มาอุ่น, ก.ค. 165 หน้า
ISBN 974-16-1802-6

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลองในสถานการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผล
ของบทเรียนแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสุขศึกษาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น โดยศึกษาตัวชี้วัดประสิทธิผล คือ (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังเรียนด้วยบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 80) (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วย
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ศึกษาความตระหนักรู้
ในตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทักษะการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์
และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 312 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 156 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 156 คน โดยการ
สุ่มเข้ากลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการสร้างเสริมพฤติกรรม
การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม
เรื่องความตระหนักรู้ในตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทักษะการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อ
การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ตรวจสอบคุณภาพ
อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบ ก่อน-หลัง และมีกลุ่มเปรียบเทียบ
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานในการวิจัย
ด้วยการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพสูง จากตัวชี้วัดประสิทธิผล คือ
(1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80) อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .001 (2) ผลการเปรียบเทียบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนน
เฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่านักเรียน กลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 และ (3) ทักษะ
การป้องกัน และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่ม
เปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

4 / ๒๕๖๑ / ๔๙